

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. Петрич, 31.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четвърти май през две хиляди двадесет и втора година
в следния състав:

Председател: Мая Банчева

при участието на секретаря Дияна Петкова
като разгледа докладваното от Мая Банчева Административно наказателно
дело № 20211230200463 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Г. А. Г., ЕГН ***** от с. Т., общ. П., против Наказателно
постановление № 21-0314-000576 от 18.05.2021 г. на Началник РУ към ОДМВР – Б., РУ П..

В жалбата се сочи, че НП е незаконосъобразно и неправилно, издадено при нарушение на
процесуалния закон. Твърди се, че жалбоподателят не е извършил визираното в акта и
наказателното постановление административно нарушение. Иска се от съда да постанови
решение, с което да отмени изцяло атакуваното НП.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с надлежно упълномощен
процесуален представител, който поддържа депозираната жалба, навежда допълнителни
съображения за незаконосъобразност на наказателното постановление и моли съда да
отмени обжалваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

Административнонаказващият орган – Началник РУ към ОДМВР – Б., РУ П., редовно
призован не се явява, не се представлява. В писмото, с което е изпратена административната
преписка е инкорпорирано становище за правилност на наказателното постановление и
потвърждаването му.

Районна прокуратура – Б., ТО – П. не изпраща представител и не взема становище по
делото.

По делото са събрани писмени доказателства – НП № 21-0314-000576 от 18.05.2021 г.,

АУАН № 21-0314-000576 с Бл. № 729726 от 13.05.2021 г., Заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на Министъра на МВР, справка за нарушител/водач касаеща жалбоподателя. Разпитани са свидетелите КР. ЗДР. З., А. Г. Г., Й. Г. Г. и Д. С. Г., изслушани са обясненията на жалбоподателя Г. АНД. Г..

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа страна следното :

Установи се в процеса, че на 13.05.2021 г. служителите на РУ – П., свидетелите К. З. З. и Д. С. Г., изпълнявали служебните си задължения по пътният контрол в К.-М. район, в това число и в село Т.. Около 11.30 часа, докато патрулирали по главната улица в с. Т., свидетелите забелязали мотоциклет, който е със стара регистрационна табела, която не отговаря на БДС. Полицейските служители извършили проверка и от изисканите документи от водача на въпросното МПС установили, че това бил жалбоподателят Г.Г., а след направена справка с оперативния дежурен се установило, че същият не притежава съответното свидетелство за управление на категорията, към която спада мотоциклетът, и който мотоциклет не отговаря на изискванията на ЗДвП и на издадената въз основа на него Наредба № I-45/2000г. на МВР.

За извършената проверка, КР. ЗДР. З., в качеството си на мл.автоконтрольор при ОД на МВР, РУ – П., в присъствието на свидетеля Д.Г., съставил АУАН серия АА № 21-0314-000576 Бл. № 729726 от 13.05.2021 г., срещу Г. А. Г., за това, че на 13.05.2021г., около 11.30 часа в с. Т. улицата в близост до спирката на градския транспорт успоредно на главната улица, управлява мотоциклет МZ-150 с рег. № ***, собственост на С. К. С. от гр. П., МПС-то не отговаря на изискванията за регистрация - нарушение по чл. 138 от ЗДвП, и водача не притежава категория за съответното МПС - нарушение по чл.150А от ЗДвП. Непосредствено след съставянето, АУАН е предявен на жалбоподателя, като същият го разписал без възражения.

Въз основа на така съставения акт, на 18.05.2021 г. Началникът на РУ към ОД на МВР – Б., РУ П. издал и обжалваното НП № 21-0314-000576, в което е възприел изцяло описаната в АУАН фактическа обстановка и за нарушение по чл. 138, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 185 от ЗДвП наложил на жалбоподателя наказание „Глоба“ в размер на 20.00 лева, а за нарушение по чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложил на жалбоподателя наказание „Глоба“ в размер на 100.00 лева.

НП е връчено лично и срещу подпис на жалбоподателя Г. А. Г. на 14.06.2021 г., в законоустановения срок – 15.06.2021 г. е постъпила и разглежданата в настоящото производство жалба.

В съдебно заседание в качеството на свидетели са разпитани актосъставителят К. З. З., свидетелят по акта Д. С. Г., А.Г. Г. и Й.Г. Г., изслушани са обясненията на жалбоподателя Г. А. Г..

Свидетелите З. и Г. твърдят, че на процесната дата и час, докато правили обход по главната

улица на с. Тополница, забелязали мотоциклет MZ да пресича главната улица в близост до спирката за градски транспорт, чийто задна регистрационна табела била стара и не отговаряла по БДС. Полицейските служители тръгнали след мотоциклета, като подали звуков и светлинен сигнал на водача да спре, но последният не спрял веднага и продължил да управлява МПС-то още известно време и тогава спрял. Свид.Г. уточнява: „Ние карахме с патрулен автомобил зад него. Той излезе от полето, пресече и тръгна направо нагоре по улицата и ние завихме по него. Наблюдавахме го през цялото време. Той спря на улицата. Ние сляхохме от автомобила и отидохме при него да поискаме документи. Той си даде документите и талона за регистрация на мотоциклета, който извади от под седалката на мотора. Това се случи на улицата.“ В хода на извършената проверка, която се осъществила на улицата, свидетелите З. и Г. установили, че водач на мотоциклета е жалбоподателят, съгласно представените им документи, както и че регистрационната табелата е стара и не отговоря по БДС, а мястото на което е спрял, е непосредствено пред къщата му, като излагат предположение, че това е причината, поради която не е спрял веднага. От извършената справка с оперативния дежурен, полицейските служители установили, че жалбоподателят не притежава съответната категория, необходима за управлението на мотоциклета. Изнасят, че актът е съставен на място и лицето е разбрало за какво е съставен, като последното навело, че управлява въпросното МПС единствено в полето. Свидетелите допълват, че на двора на къщата, в която жалбоподателят посочил, че живее, имало двама мъже, които оспорили действията им по повод извършената полицейска проверка, но след устно предупреждение от страна на полицейските служители да не им пречат, преустановили разговорите с тях.

Свид.Андон Г., баща на жалбоподателя, твърди, че той, брат му и синът му са земеделци и всички работят на полето, като на процесния ден се прибрали на обяд в къщи от полето, при което синът му останал на двора, а той от вътре, от прозореца видял, че отвън има полицаи и след като синът му влязъл вътре и пак излязъл навън, го последвал. Посочва, че полицаите са искали документи за мотора, писали акта на сина му на улицата без да е извършена проверка и накарали последния да свали регистрационната табела на мотора и да им я даде. Свидетелят изнася, че в конкретния ден мотоциклетът не е използван, като твърди, че същият не се управлява, а само се съхранява в двора.

Идентична фактическа обстановка изнася и свидетелят Й. Г. – чичо на жалбоподателя. Потвърждава, че са били на полето, че жалбоподателят е останал на двора, че е влязъл в къщата и е излязъл с документи касаещи мотора, предварително поискани от полицейските служители, че моторът е собственост на бащата на свидетеля и че същият не е управляван от жалбоподателя, изразява съмнение процесният мотор да „работи“. Допълва, че през прозореца на къщата видял, че по улицата минала полицейска кола и се върнала, както и че полицейските служители не са слизали от служебната кола и разговаряли с жалбоподателя през прозореца на автомобила.

В синхрон с изложеното от баща му и чичо му, жалбоподателят твърди, че след като се прибрал от полето с кола, все още се намирал на двора на къщата когато минала патрулна кола и след разговор с длъжностните лица в нея, им дал отговори на поставени въпроси, че

притежава свидетелство за управление на моторно превозно средство, че моторът е собственост на дядо му и им предоставил талона на мотора. Жалбоподателят навежда, че полицейските служители го информирали, че са го видели да управлява мотора, а в обясненията си твърди, че последните го извикали от двора, където се намирал при спирането на полицейската кола, като към момента на разговора с полицаите, моторът се намирал на двора, на около 5-6 метра от вратата водеща към дворното място, както и че в този ден никой не е управлявал мотора. Потвърждава, че е разбрал за какво му е съставен актът.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на законоустановения срок за обжалване съгласно чл. 59, ал. 2 ЗАНН, срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна. Съображения:

Административно-наказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон.

Съгласно чл. 189, ал. 1 ЗДвП актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностни лица на службите за контрол, предвидени в същия закон. Съгласно чл. 189, ал. 12 ЗДвП наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи или от определени от него лица. В процесния случай се установи, че АУАН е съставен от компетентен актосъставител – мл. автоконтрольор при ОДМВР Б., РУ П., а НП е издадено от компетентен АНО – началник РУ към ОДМВР Б., РУ П., упълномощен със Заповед № 81213-515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи.

Съдът констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, чл. 42, чл. 43, чл. 57 и чл. 58 ЗАНН.

В конктетния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН срок от извършване на нарушението, респективно от откриване на нарушителя. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в шест месечния срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Съдът констатира, че при съставянето на акта и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са предпоставка за

отмяна на НП само на това основание.

В настоящия казус административнонаказателната отговорност на жалбоподателя Г.Г. е ангажирана за това, че на 13.05.2021г., около 11.30 часа в с. Т. улицата в близост до спирката на градския транспорт успоредно на главната улица, управлява мотоциклет MZ-150 с рег. № БЛА0289, собственост на С.К.С. от гр. П., МПС-то не отговаря на изискванията за регистрация – нарушение по чл. 138 от ЗДвП, и водача не притежава категория за съответното МПС – нарушение по чл.150А от ЗДвП.

В случая основополагащо при преценката за законосъобразното ангажиране на отговорността на жалбоподателя е обстоятелството, дали към момента на констатиране на административните нарушения, последният е управлявал мотоциклет MZ-150 с рег. № ***. Именно въз основа на това обстоятелство жалбоподателят гради защитната си теза, като твърди, че не е управлявал процесния мотоциклет.

По този въпрос в събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателствени средства се установяват сериозни противоречия, поради което издирването на обективната истина по делото предполага тяхното внимателно анализиране, като същите, условно могат да се обособят в две групи. В първата група следва да се поставят показанията, дадени от полицейските служители З. и Г., които са категорични, че установили движение на мотоциклет със стари регистрационни табели, неотговарящи на изискванията на съответната наредба, като подробно описват маршрута на движение на жалбоподателя и извършените от него действия; че се движели непосредствено след нарушителя, който не спрял на подадения от тяхна страна светлинен и звуков сигнал; че зрителният контакт между длъжностните лица и нарушителя не е прекъсвал; че след извършената на улицата, непосредствено пред дома на жалбоподателя проверка, установили неговата самоличност, както и второто нарушение - че не притежава категория за съответното МПС, управлявано от него; че несъмнено жалбоподателят е управлявал мотоциклета по време на установяване от страна на полицейските служители на административното нарушение, както и че жалбоподателят е признал, че „кара“ мотора само в полето. Във втората група гласни доказателствени средства следва да се поставят показанията дадени от свидетелите А. Г. и Й. Г., както и дадените от самия жалбоподател обяснения. Според същите, жалбоподателят не е управлявал процесния мотоциклет, и Г. и МПС-то били в двора на къщата, в която живее жалбоподателят, а полицейските служители пристигнали на място – пред дома им, извикали жалбоподателя от двора и впоследствие му съставили акт.

При обсъждане на събраните гласни доказателства следва да се съобрази обстоятелството, че разпитаните свидетели А. Г. и Й. Г. са много близки роднини на жалбоподателя – негови съответно баща и чичо. Поради родствените връзки между тях и жалбоподателя, може да се направи обоснован извод, че същите са заинтересовани от изхода на делото, както и че родствените им отношения внасят съмнение за тяхната обективност и безпристрастност. Още повече, че показанията им напълно подкрепят защитната теза на жалбоподателя, а последната и свидетелските показания на роднините са в пълно противоречие с установената в АУАН фактическа обстановка и изнесеното в съдебно заседание от

полицейските служители. Нещо повече, твърдението, че жалбоподателят не е управлявал процесния мотоциклет, а полицейските служители, неясно по какви причини, се явили пред дома на жалбоподателя, като го извикали от двора, където се намирал, не се подкрепя от никакви други доказателства, противоречи на всякаква житейска логика, дори граничи с обвинение за превишаване на служебни правомощия.

Ето защо, съдът кредитира свидетелските показания от първата група гласни доказателствени средства – тези на полицейските служители З. и Г., които са последователни, обективни, еднопосочни, непротиворечиви и кореспондират, както помежду си, така и с останалия доказателствен материал.

С оглед изложеното, по категоричен и безспорен начин се установи, че към инкриминираните дата, час и място, жалбоподателят е управлявал процесния мотоциклет MZ-150 с рег. № ***. Описаните в АУАН и НП констатации, касаещи управлението на МПС-то от страна на жалбоподателя напълно се потвърждават от събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателства.

По административното обвинение за нарушение на разпоредбата на чл. 138, ал. 1 ЗДвП:

Сочената за нарушена разпоредба на чл.138, ал.1 ЗДвП предвижда, че на пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат превозни средства, които отговарят на изискванията на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови актове. АНО е посочил, че управлението от жалбоподателя мотоциклет не отговаря на ЗДвП, като е конкретизирал и точно на кой подзаконов акт не отговаря - издадената въз основа на ЗДвП Наредба № I-45/2000 г. на МВР.

Извършеното административно нарушение от страна на жалбоподателя се доказва по безспорен начин от събраните в хода на съдебното следствие доказателства. Доказа се, че жалбоподателят е управлявал мотоциклета. Очевидно от номера ѝ, е че описаната като иззето доказателство при съставянето на АУАН 1 бр. регистрационна табела с номер БЛА *** не отговаря на изискванията за регистрация и по-конкретно на българските стандарти БДС. Същото обстоятелство се потвърждава и от полицейските служители, установили нарушението – същите изнасят, че регистрационният номер е от старите, „от жълтите номера“. Налице са всички обективни признаци от състава на вмененото административно нарушение. Като следва да се отбележи, че жалбоподателят не отрича факта, че регистрационната табела на управлението от него мотоциклет не отговаря на стандартите по БДС. В тази насока не са ангажирани каквито и да било доказателства, които да оборят административното обвинение.

От субективна страна нарушението е осъществено умишлено, доколкото в съзнанието на жалбоподателя са намерили отражение съставомерните признаци на деянието, а именно, че същият е управлявал мотоциклет, който не е отговарял на изискванията за регистрация на МПС.

Правилно АНО е приложил спрямо жалбоподателя санкционната разпоредба на чл.185

ЗДвП, съгласно която за нарушение на този закон /ЗДвП/ и на издадените въз основа на него нормативни актове /Наредба № I-45/2000 г. на МВР/, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба 20 лв.

С оглед изложеното, съдът приема, че процесното НП в тази му част е правилно и законосъобразно, поради което същото следва да се потвърди.

По административното обвинение за нарушение на разпоредбата на чл.150а, ал.1 ЗДвП:

Сочената за нарушена разпоредба на чл.150а, ал.1 ЗДвП предвижда, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство.

От обективна страна извършеното административно нарушение от страна на жалбоподателя се доказва по категоричен начин. Потвърди се, от събраните в хода на съдебното следствие доказателства, че жалбоподателят е управлявал процесния мотоциклет. Видно от представената по делото справка за нарушител/водач, касаеща жалбоподателя, последният притежава СУМПС № ***, издадено на 22.01.2013 г. с придобити категории В, А, към които не спада управляваното от жалбоподателя моторно превозно средство – мотоциклет МZ-150, съгласно категориите моторни превозни средства, посочени в Правилника за прилагане на закон за движение по пътищата. Освен изложеното, жалбоподателят, както в жалбата, така и в съдебно заседание не оспорва факта, че към момента на проверката не е притежавал свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управлявания от него мотоциклет. Не са ангажирани доводи, нито доказателства, оспорващи констатациите на наказващия орган в АУАН и НП, които актове съгласно чл.189, ал.2 ЗДвП имат доказателствена сила до доказване на противното. В конкретния случай от страна на жалбоподателя не беше проведено пълно и главно доказване в тази насока.

От субективна страна нарушението е осъществено умишлено, доколкото в съзнанието на жалбоподателя са намерили отражение съставомерните признаци на деянието, а именно, че същият е управлявал мотоциклет, за който не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното моторно превозно средство.

В конкретния случай, правилно АНО е приложил спрямо жалбоподателя санкционната разпоредба на чл.177, ал.1, т.2 ЗДвП, която предвижда глоба от 100 до 300 лв. за този, който управлява моторно превозно средство, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, като е наложил наказание в предвидения от закона минимум – глоба в размер на 100 лева.

Предвид изложеното, съдът приема, че процесното НП и в тази му част е правилно и законосъобразно, поради което същото следва да се потвърди.

Ето защо, доколкото от събраните по делото доказателства се установи по несъмнен начин, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на описаните в АУАН и НП административни нарушения, съдът приема, че правилно и законосъобразно е била ангажирана неговата отговорност, поради което НП следва да бъде потвърдено. Съдът следва да постанови решение, с което да потвърди обжалваното наказателно постановление,

с което на жалбоподателя за нарушение на чл.138, ал.1 ЗДвП, на основание чл.185 ЗДвП е наложена Глоба в размер на 20.00 /двадесет/ лева, и за нарушение на чл.150а, ал.1 ЗДвП, на основание чл.177, ал.1, т.2 ЗДвП е наложена Глоба в размер на 100.00 /сто/ лева, като правилно и законосъобразно.

Страните не претендират разноси, поради което съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното, П. районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление № 21-0314-000576 от 18.05.2021 г. на Началник РУ към ОДМВР – Б., РУ П., с което на Г. А. Г., ЕГН ***** от с. Т., общ. П., за нарушение по чл.138, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложено наказание „Глоба“ в размер на 20.00 лева, и за нарушение по чл.150А, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП е наложено наказание „Глоба“ в размер на 100.00 лева.

Решението **подлежи** на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Б. в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____